

Jordi Mestres. INVESTIGADOR DE L'IMIM

«Els investigadors hauríem d'estar obligats a realimentar el sistema universitari»

Ha obtingut el premi a la transferència de coneixement de la Universitat Pompeu Fabra per la creació de l'empresa Chemotargets

EDUARD BATLLE / Girona
● Jordi Mestres (Girona, 1967) és doctor en química teòrica i computacional per la UdG. Actualment és professor del departament de ciències experimentals de la salut a la Pompeu Fabra (UPF) i director del laboratori de quimiogenòmica de l'Institut Municipal d'Investigació Mèdica (IMIM). El premi de la UPF li ha estat concedit per la contribució en el desenvolupament d'algoritmes i d'eines que faciliten la investigació farmacèutica i la transferència en la creació d'una empresa derivada (*spin-off*), Chemotargets.

—Què suposa aquesta distinció?

—«És un reconeixement a la investigació duta a terme al meu laboratori, ja que és important que les universitats comencin a reconèixer les iniciatives de transferència de tecnologia i la creació de les *spin-off*.»

—Perquè aquestes iniciatives siguin una realitat el que més necessiten són recursos?

—«Sobretot, més logística que diners. Perquè els investigadors puguem desenvolupar-nos el que necessitem són laboratoris i equipaments tècnics.»

—Per què ha creat Chemotargets?

—«Per a la investigació en el disseny de fàrmacs i biblioteques de molècules per a l'empresa farmacèutica i química. Som els primers a Catalunya i diria que a l'Estat, però a Europa i els Estats Units fa temps que n'hi ha d'aquestes característiques.»

—Va fer el postdoctorat a Kalamazoo (Michigan, EUA) i va treballar a l'empresa farmacèutica Organon a Oss (Holanda) i Edimburg. Què va aprendre?

—«Em va permetre conèixer el món de l'empresa des de dins i veure altres maneres d'investigar. A més, vaig fer molts contactes, que després em van permetre fer realitat la idea de Chemotargets.»

Mestres, dissabte al matí, a la seu d'El Punt. / E.B.

—Quan va tenir la idea del projecte?

—«Va ser l'any 2005, però a causa de la manca d'experiència i els tràmits que s'han de realitzar vam estar gairebé un any per crear l'*spin-off*. Ara seria diferent, però aquí hi ha massa tràmits que impedeixen que les idees siguin realitat en poc temps, mentre que als Estats Units, amb gairebé una sola tarda, pots desenvolupar el teu projecte.»

—Com va ser l'inici?

—«Sense capital inicial amb un despatx amb ordinadors, ja que eren molt importants els contactes i ja els teníem fets. I agraeixo el suport de l'IMIM i la UPF perquè és molt important que les *spin-off* puguin estar a prop dels laboratoris d'origen.»

—S'ha calculat que el 50% de les empreses derivades no passen dels primers anys.

—«És cert. Es creen amb una idea concreta, molt específica, sovint d'alt risc, i si la teva idea no entra al mercat, després et quedas a mig camí.»

—I com és que tot i doctorar-se a la UdG no està a Girona?

—«De fet vaig tornar

dels EUA atret per la promesa d'una plaça que mai es va arribar a crear i que em va obligar a marxar a Holanda més tard. Val a dir, però, que ara mateix el caliu del sector està a Barcelona, que és un punt molt important a Europa. Tothom vol venir a investigar a Barcelona perquè els agrada aquesta ciutat. I el PRBB [Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona], malgrat les reticències inicials, està molt ben valorat perquè es troba en un entorn fantàstic i és un punt tecnològic important.»

—Ara suposo que el repte és mantenir-se...

—«Els laboratoris es formen a base de beques i projectes de fons públics. I si les universitats fomenten la creació d'*spin-off* després, si tenen èxit, repercutirà en la universitat. Per això els investigadors hauríem d'estar obligats a crear projectes empresarials, perquè suposarien una font de diners i recursos importants per a les universitats i el sistema es realimentaria.»

—El parc científic de la UdG tindrà èxit?

—«No cal pensar que no. En tindrà si es converteix en el focus adequat per atraure les empreses.»